

HØRINGSSVAR AREALPLAN HOL KOMMUNE

Mitt innspill begrenser seg til Ustaosområdet.

U. er et resultat av den tilgjengelige kommunikasjonen fra sammenkoblingen av jernbanen i 1909 og tyskernes bygging av RV7. Utviklingen har vært styrt og kontrollert av kommunen. Denne utviklingen er ikke reverserbar med mindre man velger å begrense/stoppe kommunikasjonen. For meg var det en "eyeopener" å lese den vedlagte rapporten om reinsdyrstammens behov for å overleve. I denne sammenheng er jernbanen og Rv7 den største barrieren. Jeg merker meg også at Rådmannen slår fast at U.-området er ferdig utbygget.

Det blir derfor mitt forslag at det ikke lenger er behov for forskjellige LNF-områder med tildels uforståelige grensedragninger. I stedet for mener jeg det holder med ett område (gjørne kalt LNF - SF) inneholdende lett forståelige retningslinjer for evt. fornyelse av gamle bygninger, oppbygging etter brann, utvidelse av eksisterende bygninger og bygging av nye lokalveier. Arealplanen må ha en klart definert ytre grense (hit og ikke lengre).

Hensynet til reindyra er en komplisert sak. Ikke minst ble det demonstrert sist påske da både fastboende og hyttefolket fulgte snøforholdene opp på vidda for rekreasjon og lading av batteriene. Det er min mening at forbud ikke er veien å gå. Det må søkes løsninger basert på forståelse og samarbeide. Det synes unødvendig å sette i verk restriksjoner dersom reinsdyrflokkene/-ene beiter vest på Vidda. Med dagens teknologi bør det være overkommelig å kontrollere hvor dyrene oppholder seg til enhver tid. Fornuftige grensedragninger bør være utløsende faktor for iverksetting av evt. restriksjoner.

Håper disse synspunktene kan være av interesse for arbeidet med arealplanen.

Mvh Jon P. Pran